№ 60.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 31. LIPCA 1801 ROKU WE SRZODĘ

z Petersburga V. S. 19. Lipca.

Kinburnskiego półku dragonii Szef Generał Lieutenant Muller 2. na własną prosbę dla słabości zdrowia uwolniony od służby. IMPERATOR Jmć oświadczyć raczył ukontentowanie półku leibkiraſsyerów JEY IMPERATORSKIEY Mci Podpółkownikowi Kozyrskiemu za porządne przystawienie skarbowych do niego koni. Od armii Generał Major Xiąże Dołhorukow 4. naznacza się Szefem Kinburnskiego półku dragonii. Komisoryatskiego etatu woienni Konsyliarze, Akinin, Poliniew otrzymali rangę Generał Majorow. Tegoż etatu Komiſsionerowie 7. klaſsy, Durow, Taraſow 1, Jwanow, Nowikow zostaią Konsyliarzami woiennemi; tegoż etatu Komisioner 6. klaſsy Hołubcow na własną prosbę dla choroby uwalnia się od obowiązku z rangą Generał Majora. Generał Major Xiąże Urusow przyięty w służbę do armii. Zmarli: Konsyliarz Collegium Admiralicyi Generał Major Machotin, Kapitan Archangelskiego portu Generał Major Sukin, wymazują się z rang listy. Generał Major Talizin 3. przyięty w służbę do armii. Od armii Półkownik Sierhejew naznacza się Inspektorskim Adjutantem u Generała infanteryi Xiążęcia Galicina. Naznaczeni Kommendantami: Pskowskiego półku dragonii Półkownik Krasnokutski; 8go artylleryi regimentu Półkownik Stawicki na mieyscu Półkownika Ihnatiewa; Półkownik Hartog batalionowym w Saratowie na mieyscu Półkownika Łodoſznikowa. Oświadczono Naywyżſze ukontentowanie za porządne przyprowadzenie rekrutów, Inspektorskiemu Adjutantowi Cesarzewicza Wielkiego Xiążęcia KONSTANTYNA, Majorowi Łagoda. Nadworny Konsyliarz Bieberg znayduiący się przy Ługańskiey ludwisarni, został członkiem expedycyi rachunkowey w Collegium górniczém, i wyżſzy stopień otrzymał.

z Wiednia 29. Lipca.

W nocy z d. 26. na 27. Arcy Xiąże Maximilian, Elektor Coloński, Biskup Munsterski, Wielki Mistrz Kawalerów Krzyżackich, Stryi Cesarza Jmci, naymłodſzy z synów ś. p. Maryi Tereſsy w 45 roku wiek swóy zakończył. Ta śmierć niespodziana ważnem jest dla Rzeſzy zdarzeniem w okolicznościach teraznieyſzych; Arcy Xiąże Karol zostaie Wielkim Mistrzem; Arcy Biskupstwo Colońskie i Biskupstwo Munsterskie póydą przez elekcye mieyscowych Kapituł. — W armiach Austryackich zmnieyſzyć znacznie kazano liczbę koni armatnych i bagażowych, co nowym jest dowodem za trwałością pokoiu; Cesarz Jmć wiele tysięcy rozdać zalecił między ubożſzych darem wiesniaków, którzy swoie przez woynę stracili. — Listy Constantinopolskie donoſzą o złączeniu się Wielkiego Wezyra z Kapitanem Baſzą, o zwycięztwie przez nich odniesionem nad Francuzami, bez wyrażenia jednak dnia i okoliczności; o niewątpliwey nadziei rychłego wzięcia Cairu; o przeiętym nakoniec statku, na którym Generał Menou do Europy wiadomość przysyłał o smutnem położeniu woyska swoiego. — Już się stało cośmy przewidzieli; zmyslone było zawarcie się w twierdzy Widdińskiey Paſswana Oglou; nie bez celu to czynił; wſzystko buntownikowi poſzło według chęci. Na odgłos o niedostatku w mieście żywności, ammunicyi, nieukontentowaniu żołnierza, rospaczy Wodzów, Baſzowie okoliczni zprowadzaią woyska Sułtańskie; nastąpiło wnet ścisłe Widdinu opasanie. Po kilkonasto dniowém zamknięciu zaufani Paſswana przyiaciele i rycerstwo gromadami do obozu Tureckiego przechodzić zaczyna, twierdząc iż ginącego odstępuią buntownika; ten zaś upatrzywſzy pomyślną porę, gdy naywięcey cieſzyli się nadzieią bliskiego tryumfu Baſzowie, z reſztą pozostałego w twierdzy ludu wycieczkę czyni; powstaią tegoż czasu zmyśleni zbiegowie w liczbie kilku tysięcy; wzięci we dwa ognie Ottomani pierzchneli; oboz im zabrano, blokadę zniesiono, część większą żołnierza wybito; ucieczką rzadki ratować się potrafił.

Rozboie po drogach Tureckich nie ustały; krótka radość handluiących była. Karawan z Belgradu niedawno wysłany do Saloniki zrabowali łotrowie w bliskości Niſsy. — Z Paryża piſzą, że Konsul Buonaparte nie wprzód chce wysłać Konsyliarza Stanu Champagny w Poselstwie do Wiednia, aż Poseł Cesarski do niego przybędzie; na tę dostoyność przeznaczonym jest Graf Filip Cobenzl. — Generał Lieutenant Lichtenberg w dobrach swoich blisko tey stolicy zamordowanym został, przez niego nie znaiomy; służących jego w więzieniu tym czasem osadzono. — Lord Pagel nowy Ambaſsador Brytannii Wielkiey wkrótce tu jest spodziewany; czeka w Palermo na pasport potrzebny do przeiazdu przez Włoską ziemie od Generała Murat. — Arcy Xiąże Karol wybiera się w podróż do Tirolu oglądać maiąc twierdze graniczne. — Ociec S. odebrawſzy z Paryża depeſze od Kardynała Gonsalvi, zupełnie jest uspokoiony; maiąc pewną nadzieię, że rząd Francuzki odstąpić zechce niektórych warunków przez Posła Cacault podanych; nadto część większa woysk Republikańskich ma rychło ustępować z kraiu Rzymskiego do granicy Cisalpińskiey.

z Londynu 17. Lipca.

Po długiém oczekiwaniu rząd podał do wiadomości rapporta z Egiptu odebrane. Piſze Wielki Wezyr do Kapitana Baſzy, ten do Lorda Keith, ten znowu do Lorda Elgin, ten jeſzcze do Lorda Minto, ten nakoniec do Lorda Hawkesbury, że d. 19 Maja Francuzkie woyska z Cairu wyſzły przeciw Turkom; Wezyr z kawaleryą potkał nieprzyiaciół, i przymusił powracać do stolicy; żadnych o tém przypadku niema ſzczegułów. 12. Maja Kapitan Baſza z dobytego przez się Rahmanie wyciągnął do Cairu, maiąc łączyć się z Wezyrem pod Belbeys. Następuiący za armią zprzymierzeńców Generał Hutchinson, przy pomocy gromad Arabskich, miał zabrać 500. wielbłądów Francuzom, i 600. żołnierza wysłanego do Alexandryi, gdzie wielki niedostatek panował na wſzystko. Angielscy Wodzowie wtargnąwſzy wgląb Egiptu postrzegli wielkie mieſzkańców nieukontentowanie ku Republikantom. Admirał Blankett 6. Maja do Lorda Keith napisał, iż wkrótce z Indyi Wschodniey do Suez przyidą znaczne posiłki pod sprawą Generała Baird, Półkowników: Wellesley i Murray. Skorośmy Damiette zdobyli, 700. Francuzów pod Burlos siadło na okręta,

chcąc do Oyczyzny żeglować; wſzystkich Lord Keith zatrzymał; ten Admirał pisał do Constantinopola w d. Maja 23. Generałowi Belliard w bitwie z Wezyrem Koptowie pomagać mieli. Zadziwia się tuteyſza publiczność, że gdy przez Constantinopol dość częste z Egiptu rapporta przychodzą, żadnych prosto morzem nie daią Lord Keith i Hutchinson; Tureckim powieściom wierzyć nie kazały pisma urzędowe w Paryżu.

Jest pogłoska że Lord S. Helens przysłał iuż ratyfikacyą umowy d. 17. Czerwca zrobioney; natenczas gdy dzieło Poselskie potwierdzi Król Jmć, będzie można coś mówić o warunkach pewnego. W nadgrodę pracy pożyteczney wielu narodom, Lord ma otrzymać dostoyność Graffa Królestw Unią złączonych. — Gdy negocyacye z Francyą przewlokłe nie zdaią się rokować skutku pomyślnego, papiery u nas spadać poczeły. — Że wſzystkich kraiów zboża wiele do portów Angielskich przybyło; Canada między innemi przysyła miar 500. tysięcy; chleb jednak codzień drożſzym się staie. — Z regestrów Parlamentowych wiadomo, iż od r. 1794. do 1800. za zgodą i pozwoleniem Izby Niżſzey zapłaciliśmy na subsidia: Królowi Pruskiemu million 240. tysięcy FS. Królowi Sardyńskiemu 500. tysięcy; Portugalskiey Koronie 370. tysięcy, Rosſyi million 370. tysięcy; Elektorowi Bawarskiemu million FS; Cesarzowi Jmci 8. millionów 150. tysięcy; co wſzystko razem nie uczyni 13. millionów FS. gdy zas rzecz jest nie wątpliwa, żeśmy na ląd Europeyski podczas teraznieyſzey woyny rewolucyiney przesłali więcey 34 millionów FS. 21. million rozdali Ministrowie sami bez dołożenia się zgromadzenia Prawodawczego. — Z Ameryki północney piſzą, że córkę Wice Prezydenta Stanów P. Burr piorun zabił. — Z Portugallii neutralne okręta przywiozły bardzo wiele sprzętów należących kupcom naſzym; warunki jednak pokoiu w Badajoz podpisanego nie są ogłoſzone. — W Irlandyi rząd zaciągnąć kazał kilka regimentów pionierskich; te maią bydź użyte w spokoyną chwilę do otworzenia gościńców, które w tém Królestwie, przez góry naybardziey i lasy, są nieprzebyte.

Flottylla w Dunquerque coraz się pomnaża; niektóre statki w drodze przez naszych attakowane, potrafiły iednak schronić się pod batterye lądowe, późniey wiatrem pomyślnym na wyznaczone stanowisko zapłynęły. — Lud Portugalski głośno narzekał na Generała en chef armii kraiowey Graffa Goltz, który nie czyniąc przyzwoitego odporu nieprzyiacielowi, stał się przyczyną traktatów uciążliwych. Ministrowie Souza i Pinto za woyną byli; lecz przygotowania do niey nie uczyniono żadnego. Pierwszy przez Posła Frere zapytany, iakie ſą warunki traktatowe; wymówił się ich niewiadomością. Skarżył się o to Poseł Regentowi; zakończono ſpory zaręczeniem uroczystém, że kupcy Angielscy o własność ſwoią lękać się nie powinni.

z Paryża 17. Lipca.

Nie maiąc ważnych wiadomości zagranicznych aniteż domowych, kładniemy godne uwagi polityczne pisma, dzieło iak słychać Konsula I. Minister Angielski Windham, powiada, oświadczył w Parlamencie, iż Anglia pokóy z Francyą podpisuiąc ma zatrzymać kraie podczas woien lądowych przez się za morzem podbite. Gdyby Francya za tém ſzła zdaniem, Wenecya, Styrya, Carinthia, Carniola, Istria, Dalmacya, do niey należałyby od r. 1797; połowa Rzeszy Niemieckiey, Neapol, po Lunewilskim traktacie. Batawowie, Cisalpini, Szwaycarowie orężem naſzym zwoiowani, byliby wcieleni do RPtey, dziś Portugallia Prowincyą Hiszpańską stać się powinna; co gdyby nastąpiło, krótkie byłoby panowanie Anglików. Lecz Francya maią cząstkę zdobyczy ſwoiey trzyma; resztę poświęcono równowadze Europeyskiey; żyć chcemy w pokoiu z narodami, które pokóy obiorą z nami. Niech tak uczynią Anglicy; Hollandya, Cisalpini, Szwaycary niepodległe, Neapol i Portugallia z rzędu Mocarstw nie wymazane; uwolniliśmy 30 millionów podbitego ludu 5 tylko millionów zatrzymuiąc przy ſobie, w nadgrodę 4 millionów którémi Dóm Austryacki ludność Państwa pomnożył na północy. Lecz Windham nie lepiey zna politykę iak woynę, nie widząc że Oyczyzna iego dziś podobna iest do armii walczącey po stracie kilku z nią zprzymierzonych. Nowych Anglicy nieprzyiacioł dostali. Oboiętne Mocarstwa ieszcze pokoiu nie podpisały. Bitwa pod Coppenhagą stoczona, inne zaięte skutki pociągnąć miała. Flotty Angielskie dotąd z Baltyckiego morza nie ustąpiły. Król Pruski Hannower trzyma; i zawsze trzymać powinien, według reguły Angielskiey, nie oddawania co się raz wzięło.

Los tego Elektoratu w traktacie Lunewilskim przewidziany nie był; nie należy do Xiążęcia Duchownego, ani też iest swieckiego własnością Pana; lecz Brytańskiego Monarchy, który odtąd niechce się znać za członka Rzeszy. Lecz Anglia stratę Hannoweru, i milliona FS. rocznego ztamtąd dochodu, który dziś ma skarb Pruski, nadgrodziła ſobie łupieztwem wysp Duńskich. Gdyby Europą rządzili ludzie do Windhama podobni w ſposobie myślenia, woyna nieśmiertelną byłaby; lecz narody tak rządzone prędko byłyby podbite. Nowe Ministerium Londyńskie wtenczas prawdziwą skłonność okaże do pokoiu, gdy poda warunki dogadzaiące powszechnym interessom, zachowuiąc równoważność między narodami. Dziś naywiększym iest interessem Anglików odstąpić układu niegodziwego, który kazał im wszystko wcielać do Monarchii zbyt rozległey, co w 4 częściach świata podbili. Nieprzystoi do rady przyymować mężów ludzkości nieprzyiaznych, zapalczywych, i ślepych; inaczey woyny nieśmiertelne będą na swiecie; lecz dla nauki i poprawy lepiey byłoby oddalonych od oyczyzny wysłać na okręta, ażeby co iest morze poznali, albo na pustynie Arabii, albo wreszcie na iakie boiowisko w dzień spotkania, niech przynaymniey widzą co iest niebespieczeństwo, a nie będą zaręczam, skoremi w posyłaniu drugich na krwawe mordy; ieżeli wszelkiey czułości w ſercu nie potłumili; ludzkość zapewne do nich przemówi. Juześmy się nauczyli z doświadczenia, że ludzie naygłośniey wołaiący o woynę nieskończoną w posiedzeniach gminnych, Seymach, Parlamentach, Konwencyach; tchórze ſą i nikczemni, co blasku oręża znieść nie mogą; poczciwy naraża się na znoszenie woiennych trudów w głębokiém milczeniu, dla dobra Oyczyzny; mową zas i pismem skłania narody poróżnione do zgody, ſprawiedliwości, braterskiego połączenia.

Drugie pismo iest odezwa do narodu Francuzkiego w d. 14 Lipca; tu zawiera się osnowa rewolucyinych dzieiów. „Dzień 14 wiecznie pamiętny będzie dla Francuzów; przywrócił równość, ugruntował moralność, wytępił zastarzałe przesądy, dał obywatelskie prawa, niepodległość i wolność osobom prywatnym, narodowi całemu znaczenie i powagę. Przedtym zasługa w pogardzie, cnota i geniusz w zapomnieniu i ohydzie; los urodzenia znaczył naywięcey. Przedayne urzędy ſamym bogaczom drogę otwierały do znaczenia i chwały; toż mówić o Pasterzach; i dla tego rzadkie u nas cnoty, rzadkie zasługi prawdziwe; rolnicy uciążliwą dziesięcinę płacili; fundusze pobożne dla ubogich poświęcone od przodków cnotliwych, odrodni potomkowie marnowaliśmy na zbytek, przepych i ſwawolę z powszechném zgorszeniem. Los Plebanów opłakany; lud dźwigał iarzmo lenne; polowanie, rybołostwo zakazane pod ciężkiemi karami; lecz ucisków rozlicznych wyliczać nie trzeba; w świeżey u każdego ſą pamięci. Rząd stracił powagę i szacunek u postronnych; zapewniwszy Batawów o protekcyi, odstąpił ich przed naiazdem Pruskim; ogłosił przed światem straszny w skarbie nieład; zwołał próżno znacznieyszych Panów. Nastąpił gorszący przypadek Kardynała de Rohan. Wołaliśmy o reformę; zgromadzili się na ziazd walny mężowie nayoświeceńsi w narodzie; odrodzili się Gallowie. Cokolwiek z doświadczenia długiego widzieliśmy niedogodném, zmie-

sło konstytucyine zgromadzenie; tytuł obywa-
telski zaczął bydź znanym; inne zgasły, talen-
tom i cnotom otwarte do zasługi pole; wolność
ſprawowania obrządków religii każdemu nieokre-
ślona. To wszystko i ieszcze więcey dał Fran-
cuzom dzień 14 lipca; lecz niestała iest ſzczęśli-
wość ludzi na świecie.

Powstaią u Francuzów domowe zamieszania;
górę wzieły ſzkodliwe namiętności; dobro po-
wszechne w zapomnienie poszło; uformowały się
partye, zginął porządek panował nierząd. Zia-
wiły się prawa rewolucyine, odięto własność
każdemu, znikneła religia, ſpustoszono Koscio-
ły, Kapłanów mordowano. Wsciekły i ſzalony
Jakobinizm zasiada na tronie; u niego braterstwo
na śmiertelnych teatrach, wolność w więzie-
niach, równość posrzód okropnych mordów. Po
upadku nieznośney tyrannii nastał rząd słaby
Dyrektorów, podług konstytucyi roku 3 RPtey;
nie podobna było w czasie krótkim wytępić wszy-
stkie fakcye; chciano więc dla utrzymania ró-
wnowagi, ażeby iedne z drugiemi ciągle walczy-
ły; duch obywatelski wygasł; przymuszone po-
życzki handel tamowały; drżał niewinny czyta-
iąc o zakładnikach prawo; kolumny ruchawe Pro-
wincyom się przykrzyły; tysiące Francuzów u-
ciekłszy od prześladowania za granicę, oglądać
iuż nie mogły kraiu Oyczystego; Dyrektoryat
osadę Cayenne zacnemi obywatelami zaludniał;
niesprawiedliwość wzburzyła wiele Departamen-
tów na zachodzie, odnawia się woyna domowa.
Wszystko naprawił d. 8 Listopada; odzyskał na-
ród, co w d. Lipca 14 zdobył; zniesione prawa
niegodziwe, odwołani wygnańce, ślady Wandali-
zmu zatarte, miasta z ruin powstały; otworzyli-
śmy Kościoły, wolność obrządków religii po-
święcona, prześladowanie kapłanów koniec wzie-
ło; zaczeliśmy kopać użyteczne kanały, ufundo-
waliśmy ſzpitale, ożywiliśmy handel, rękodzieła,
przemysł, i rolnictwo. Woyskową karność
wskrzeszono, nieprzyiaciel od brzegów Renu i
Varu odparty; armie rezerwowe na hasło hono-
ru narodowego stworzone; przebyliśmy niedostę-
pne góry; w Marengo Włochy i Szwaycary u-
wolnione od Austryaków. Cztery batalie w
Niemczech wygrane zaprowadziły nas pod Wie-
deńskie mury. Szukał i otrzymał pokóy zwy-
ciężony, rozwiązała się koalicya; rząd w ſzczę-
ściu pomiarkowany znalazł przyiacioł i zprzy-
mierzeńców za granicą, ugruntował powagę na-
rodu, rozszerzył iego dzierżawy.

Concilium Francuzkie wyrok ſwóy przy-
wrócić maiący ſpokoyność i iedność narodowi
zawarło w 10 punktach: 1. Ociec S. iest głową
Kościoła, któremu cześć i posłuszeństwo winni-
śmy. 2. Za chwalebnym przodków przykładem
chwalą Oycowie Kanony dawne, na których
gruntuie się wolność Kościoła Francuzkiego. 3.
Wierność i posłuszeństwo ustanowionemu rzą-
dowi iest powinnością wypływaiącą z prawa
Boskiego i przyrodzonego. 4. Przykazanie wzglę-
dem czci Rodziców zawiera obowiązek kochania
Oyczyzny, bronienia oney od nieprzyiacioł, po-
słuszeństwa prawom kraiowym, i znoszenia cię-
żarów publicznych. 5. Te obowiązki powszech-
ne obywatelom duchowni dla przykładu pierwsi
dopełniać powinni. 6. Każdy rząd ma prawo
wyciągać po duchownych nieiakiey za wierność
porękí. Kto mówi że iey dać rządowi nie może
bez pozwolenia Papiezkiego, wpada w błąd prze-
ciwny słowu Bożemu, podaniu Oyców, przykła-
dom SS. niebespieczny dla domowey ſpokoyno-
ści, ſzkodliwy nawet interessom S. Stolicy; kto
według tego błędu czyni, bunt podnosi. 7. O-
bietnica wierności konstytucyi RPtey zawiera
w ſobie wierność czynną i bierną; to iest nie
tylko stosowania się do ustanowionego porządku,
ale też pracowania nad onego zachowaniem. 8.
Dystynkcye czyliteż *restrykcye mentalne* prze-
ciwko brzmieniu i duchowi teyże obietnicy nie
mogą bydź pogodzone z charakterem i poczciwo-
ścią. 9. Rzecz iest przeciwna moralności
odwoływać wykonaną raz obywatelską przysię-
gę; iuż zaś iest dyssymulacya zdrady pełna po-
pisywać się według potrzeby, raz z uczynioną
obietnicą posłuszeństwa rządowi, drugi raz z
cofnieniem oney. 10. Duchowni przed ludem
wykładać pilnie maią zasady posłuszeństwa rzą-
dowi należnego; Concilium wyda osobną na to
naukę.

Trzeba cokolwiek powiedzieć o d. Lipca
14. Zebrało się wielu ciekawych nawet z odle-
gleyszych Prowincyi; tak dalece że na polu E-
lizeyskim i mieyscach do obchodu przeznaczo-
nych liczono 600 tysięcy osob. Z rana Buona-
parte rewią odbywał 9 tysięcy żołnierza; leib-
gwardya nad wszelki wyraz okazała, dziwnie
manewrowała; okrzyki: niech żyie Konsul, nie-
ustanne przez dzień cały. Po paradzie Konsul
rozdaiąc nowe ſztandary niektórym batalionom:
przysięgnijcie, rzekł, ryoerze, że te znamiona
RPtey dochowacie. Nastąpiły powinszowania
Senatu, prawodawców, Trybunów; przybyli Po-
słowie zagraniczni; Cobenzl prezentował Gene-
rałów Vincent, Aspres, Grunn, i Litta; Lucche-
sini Munchausen, Stolberg, Wernigerode, Ma-
reschalchi OO. Aldini, Serbelloni, Generała Lec-
chi, &c. Nastąpił wielki obiad na osob 240,
gdzie Konsul częstował Kardynała Gonsalvi, Am-
bassadorów, Generałów, Senatorów, Prefektów
&c. Na polach Elizeyskich trzy były wielkie
teatra, dwie ogromne do tańców sale, Kościoł
Grecki drzewem oliwnem, cytrynowem, poma-
rańczami, kwieciem otoczony; kilka bram tryum-
falnych; muzyka liczna i wybrana; kosztowało
to million rządowi; ſpektakle bez opłaty; z ar-
mat ciągle strzelano; wieczorem powszechna il-
luminacya; fajerwerk nie cały się zapalił dla de-
szczu, kilka balonów poleciało; na iednym Gar-
nerin w 3 godzinach mil ubiegł 15. Powszech-
ney radości żaden przypadek nie zamieszał.

Statek Lodi 10 tysięcy liwrów otrzymał w
nagrodę odprawioney żeglugi z Egiptu. — Wy-
rachowali Inżenierowie, iż naprawa portu An-
vers 4. milliony liwrów kosztować będzie. —
Flotylle RPtey połączyły się iuż w Dunquer-
que; 25. tysięcy żołnierza lądowego jest w tym
porcie; na wyprawę nie wprzód odważyć się ma-
my, aż płytkie statki w Brest i u Batawów zgro-
mowane przybędą do brzegów Flandryiskich. —
Papiery naſze podniosły się 6. pro centami. —
Słychać że Konsul ratyfikował traktat Portugal-
ski; weźmiemy od nieprzyiaciela 20. millionów;
inne warunki nie wiadome. Armia S. Cyr zo-
stać ma na straży Lisbony i innych portów;
druga co teraz przez Bayonne i Perpignan wkra-
cza do Hiſzpanii, użyta będzie do oblężenia
Gibraltaru. Graf Goltz porzuciwſzy służbę Por-
tugalską, udać się ma do Danii — Narzekaią
Officyerowie nasi, że Sycylia nie dochowuie
traktatu podpisanego w Florencyi; w biegaią
częstokroć do jey portów statki Angielskie, któ-
rym wodę i żywność mieſzkańce dostarczać
zwykli. D. 15. Kardynał Gonsalvi podpisał z
rządem Francuzkim umowę; religia Katolicka zu-
pełnie przywrócona narodowi; skarb publiczny
pensye duchownym opłacać będzie, co się za-
cznie za trzy miesiące; albowiem trzeba rzecz
całą dać do rozwagi prawodawcom.

z Constantinopola 25. Czerwca.

Ostatnie wiadomości z Egiptu dochodzą
d. 2. t. m. nie ma nic jeſzcze o wzięciu Cairo;
lecz to pewna iż niedaleko stolicy Wielki We-
zyr złączył się z Kapitanem Baſzą; pierwſzy
sam jeden nic zaczynać nie chciał przeciwko
Francuzom determinowanym bronić zamków do
upadłey. Żaden do nas rapport nie przyſzedł
o wylądowaniu w Suez Anglików, i złączeniu
się Generała Baird z woyskiem Ottomańskiem.
D. 18 Maja 5. tysięcy Turków mężnie walczy-
ło przeciw równey Francuzów liczbie; przy-
ſzedł pod koniec naſzym z odsieczą Wezyr,
a nieprzyiaciel cofnąć się musiał. Między Re-
publikantskiemi Wodzami niezgodę postrzeżono,
z którey korzystać nie zaniedbaią zprzymierzeń-
cy. Alexandrya w smutnem jest położeniu, świad-
czą to listy przez Francuzów pisane. Eskadrę
Gantheauma widziano d. 12. Czerwca niedale-
ko Cap Spartivento; miał w Otranto i Brindisi
woysko zabierać celem naiechania Ottomańskich
Prowincyi nad morzem Adryatyckiem; jest na-
dzieia, że Admirał Warren złemu zaradzi: Lord

Elgin znaczne summy z Londynu odebrane posłał dziś do flotty i armii Egiptskiey; tam Anglicy mieli znaleść wodę po niektórych mieyscach kopiąc nie głęboko; co jednak nie zapobiegło chorobom w obozie. Szwedzcy Inżenierowie, którzy flottę Ottomańską na dobrym stopniu postawili buduiąc nam piękne okręta; wſzyscy powracaią do Oyczyzny po 6. letniey pracy; jeden został u nas Rhode.

z Hagi 18. Lipca.

Spodziewamy się wielkich tu odmian za powrotem z Paryża Generała Augereau. Po wſzystkich miastach i portach RPtey pilnie zbieraią maytków do flotty. W Osnabruck d. 13. powstał rozruch przez żołnierza usmierzony; wiele osób życie utraciło. Podobny przypadek równe skutki w Dusseldorf sprawił. Admirał de Winter nigdy dostatecznie wychwalonym bydź nie może. Daendels karność woyskową u Batawów zaſzczepił w armii lądowey; ten między maytkami i morskim żołnierzem. Przez kilka tygodni dla przykładu i porządku ciągle bawił na okrętach nie wysiadaiąc prawie na ląd, w Texel i Helvoetsluys; teraz przybył do naſzey stolicy, dla wzięcia u Dyrektorów ostatnich instrukcyi; każą albowiem nam rozumieć, że flotta Batawska wynidzie pod żagle wprzód niżeli Angielska wzmocni się okrętami z morza Baltyckiego spodziewanemi.

D. 21. Goniec nadzwyczayny dziś z Paryża wiadomość przyniosł, że Konsul Buonaparte ratyfikował pokóy z Portugalczykami. Minister woienny Cambier nie mogąc się zgodzić z Generałem Augereau, pragnął otrzymać dymiſsyą; lecz Dyrektoryat na to nie chce pozwolić. Przykładem Francuzkim u nas będą miara i waga jednostayne. Uzbraiamy wielką liczbę fregat i lekkich statków, które póydą z czasem do Dunquerque.

z Madritu 2. Lipca.

Xiąże Pokoiu przysłał obſzerny rapport Królowi Jmci o kampanii swoiey i pokoiu w Badajoz podpisanym. Wylicza naprzód wſzystkie trudności jakie znalazł w zgromadzeniu woyska, założeniu magazynów, wypłacie żołdu, oporządzeniu ekwipażów, co nie łatwo się stać mogło, gdy skarb wypróżniony, kredyt mały. Lecz obywatelska gorliwość, rycerzów ochota wſzystko ułatwiła; 50. dni kommenderuiąc Xiąże, dokończył dzieło wielkie. Woyna właściwie trwała od 20. Maja do 6. Czerwca; zdobylismy Hiſzpanii rozległą Prowincyą; poddały się zwycięzcom twierdze niektóre; 11. zabranych ſztandarów Wódz przed Tronem składa. Podpisali pokóy Portugalczykowie lękaiąc się wtargnienia woysk Francuzkich; porty ich Anglikom zamknięte; iuż odtąd towary zakazane, przez Portugallią do granic Hiſzpańskich nie wnidą. Zyżna Prowincya Olivença, własność naſza, Estremadurę zasłaniać będzie. O innych warunkach traktatu nic nie rzekł Generaliſsimus; męstwo, wierność, karność, stateczność żołnierza Hiſzpańskiego wysoce pochwalił, i polecił względom Naywyżſzym.

Od brzegów Menu 22 Lipca.

Pokazało się, iż zamiast 5 tysięcy Austryaków ledwie kilkadziesiąt wkroczyło do wyższego Palatynatu na obięcie dóbr lennych; żadney bitwy z Bawarczykami nie było. Słychać iż Departament Renu i Mozelli ma bydź zgaszony; powiaty onego do innych się przyłączą. W Wenecyi i po wszystkich portach nad morzem Adryatyckiem rząd Austryacki zakazał dawać Anglikom ammunicyą. W powiatach Włosko Szwaycarskich niespokoyne ſą umysły; część wielka ludu pragnie do Cisalpinów należeć; iuż nawet zgotowano insurrekcyą w kraiu powszechną; rząd wszystko wysledził. Grisoński Canton do RPtey wcielony ma ogółem według ostatniego rachunku 98 dusz tysięcy. Aresztowani w Bareuth emigranci zamyslać mieli o wskrzeszeniu woyny domowey w Oyczyźnie; tym końcem utrzymywali korrespondencyą przez Hagę, Bruxelles, Paryż z Szefami Vendeyczyków i Szuanów.

Od rządu Guberńskiego Litewskiego ogłaſza się, izby życzący kupić z Licytacyi publiczney opisane za wexlową pretensyą Szlachcianki Powiatu Wileńskiego Puzyniney murowaną karczmę z dalſzą przy niey drewnianą budowlą, ogrodem i sianożęcią, młyn drewniany wodny o dwóch kamieniach, i jeden dym z trzema duſzami płci męzkiey, i z takowąż żeńskiey; położenie maiące w 10. wiorstach od miasta Wilna, czyniące intraty roczney 4300. złłch Poll. stawali dla konkurencyi i targu w rządzie Guberńskim Litewskim sami przez siebie, lub przez Plenipotentów prawnie umocowanych, w terminach pierwſzym 30. Julii, drugim 10. Augusti, i trzecim 10. 7bra bieżącego Ru. — Datt Julii 5. dnia 1801. Roku.

W Wileńskim mundurowym magazynie za mostem zielonym w Klaſztorze dawniey Snipiskim Piarów, przedawane będą z targu publicznego różne rzeczy brakowane, jako to: skurzane, ſzersciane, płócienne; chcący one kupić mogą stawić się na pomienionym mieyscu d. 2. 6. 19. Sierpnia rano od godziny 9. do południa.

Wyſzły w Drukarni Jana Jasińskiego Rozwagi o Konduktorach, dla ustrzeżenia się od piorunow; dostać można w Xięgarniach, WW.XXży Piarow, Akademickiey, i t. d.

Od Brzeskiey pograniczney straży ogłasza się, ażeby służący w połku woyska Dońskiego Kozaczego 1 połku kozak Jastrebow, i Pttu Grodzień. miasteczka Krynek żyd Gierszon Jewelewicz; także Gubernii Wołyńskiey, wsi Ostrowa Xiądz Bohdanowicz stawali do pomienioney straży, nieodmiennie w terminie czteromiesięcznym celem wysłuchania Dekretu, dway pierwsi w ſprawie o konfiskacie przystawionych przez Jastrebowa rzeczy pomienionego Jewelewicza, a ostatni w ſprawie o naydzionych przez Strażnika Dobrowolskiego na granicy iego różnych rzeczach. Julii 10 dnia 1801 R.

Donosi się Publiczności, iż Fryderyk Hornowski zostaiąc w stanie Małżeńskim z Heleną z Paszkiewiczow Hornowską; iuż od dziewiętnastu lat tę ſwoią żonę opuścił. — Na żądanie Małżonki ſwoiey, gdyby przed Nowym Rokiem 1802, nie stawił się w Birżach przed Ministerium tamteyszym Ewangelickim Reformowanym, za umarłego miany będzie.